

DÖVAS

församlingsblad

3/2019

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Leila Ikonen (1.11.2019–30.4.2020)
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: leila.ikonen@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Mirva Kulmala
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-postadress: mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 40
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
18.11

441

Tryckeri

697

Mod att gå över gränser

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. Då stod det framför honom en man som led av vatten i kroppen. Jesus vände sig till de laglärdade och fariseerna och sade: "Är det tillåtet att bota sjuka på sabbaten eller inte?" Men de teg. Då rörde han vid mannen och gjorde honom frisk och lät honom sedan gå. Och han sade till dem: "Om någon av er har en son eller en ox som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat?" Det kunde de inte svara på. (Luk. 14:1-6)

Ibland gör andra människor något som jag aldrig skulle tänka på eller våga göra. Några exempel:

I Sverige satt en skolelev, Greta Thunberg 16 år, varje fredag på en gata. Hon kämpar för miljön. Greta har åkt till toppmöten och pratat med politiker. Hon vill inte flyga, därför reser hon på andra sätt. I augusti seglade Greta över Atlanten till ett toppmöte i USA i hopp om att kunna rädda sin och sina skolkamraters framtid.

Varje år delas det ut medaljer till modiga människor och hundar, som riskerat sitt eget liv för att rädda någon annans liv. Dessa hjältar kan ha hoppat ner i kallt vatten eller rusat in i brinnande hus då någon varit nära att dö.

En mamma försvarar sitt barn som nästan till vilket pris som helst. Hon är arg som ett lejon om någon hotar skada hennes barn.

Kärleken till medmänniskan ser olika ut. Ibland räcker det med en liten handling. Andra gånger måste man gå över gränser för att rädda människor. Det kräver ett enormt mod. De som vågar är värd sin belöning.

"Du säger att det är viktigt att hålla fast i reglerna. Är det inte viktigt att hjälpa din son som är i nöd?" frågar Jesus i evangelietexten. "Låter du honom dö på sabbaten?" Männens svarade ingenting. De visste inte vad de skulle säga.

Sabbat är en vilodag som är viktig för judarna. Sabbaten börjar varje fredag kväll och avslutas på lördag kväll. Det är inte lov att arbeta, laga mat eller ens gå långa sträckor på sabbaten. Då skall man vila.

Jesus är själv jude. Han vet att det är viktigt att följa sabbatsreglerna. Men Jesus vet också att det är ännu viktigare att rädda liv! Det femte budet säger: Du skall inte dräpa. Den som inte hjälper en människa i nöd kan bli skyldig till den andras död. Jesus levde som han lärde. En man med vatten i kroppen stod framför honom på sabbaten. Jesus botade mannen. Han visste att det är viktigare att bota sjuka.

Gud har visat enorm kärlek till oss. Som det står skrivet i Johannesevangeliet: "Så älskade Gud världen, att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha ett evigt liv." (Joh. 3:16) Han offrade sin son för vår skull. Jesus dog på korset för att vi kunde få förlåtelse. Han uppstod till nytt liv så att också vi kan leva för evigt.

Ibland känns det som att det krävs så mycket mod att vara människa. Att höra till en språkminoritet. Att hjälpa någon som verkligen behöver hjälp. Kom ihåg att du inte är ensam. Gud är hos dig. Gud hjälper dig att hjälpa andra människor. Du behöver inte göra mycket. Ibland räcker det att sitta bredvid en annan människa. Då vet hon eller han att du vill hjälpa. Det är det viktigaste.

Maria

Konfirmationsminnen: Elina

I årets fyra nummer har vi intervjuer om konfirmation. I den tredje intervjun berättar Elina Blundin från Vasa om sina minnen från konfirmationen.

Var och när blev du konfirmerad?

–För 20 år sen, dvs år 1999, blev jag konfirmerad i Ingå kyrka. Först var jag på konfirmationsläger i Ingå i lite över en vecka. Vi var ungefär 25 ungdomar som kom från olika orter runt om i Finland.

Vem var präst?

–Dövpräster var Riitta Kuusi, som nu har gått i pension, och Petri Majantie.

Vad minns du av skriftskolan?

–Vintern 1999 ordnades skriftskola i Lahtis under

ett veckoslut. Vi som deltog kom från olika orter i Finland. Vi var ungefär 20 döva. På våren ordnades också skriftskola, men den gången kunde jag inte vara med. Jag minns bra hur jag for ensam med tåg från Seinäjoki till Lahtis, via Tammerfors och Riihimäki. Jag bytte tåg två gånger. Det var spännande att resa till Lahtis, jag tänkte på vilka religiösa saker jag skulle lära mig i skriftskolan och på att få träffa döva kompisar som jag inte hade sett på länge.

Veckoslutsprogrammet var späckat. Vi besökte till exempel Lahtis församling och kyrka, diskuterade vad kristendomen betyder, övade olika uppgifter,

Elina Blundin konfirmerades i Ingå kyrka, vars äldsta delar är från 1200-talet.

till exempel Fader vår-bönen, de tio budorden, trosbekännelsen och andra saker. Vi övade också in en pjäs. Dövpräst Riitta Kuusi gav oss alla i uppgift att gå tio gånger i kyrkan eller att delta i församlingens evenemang, för då fick man märke i ”passhäftet” över att man hade deltagit.

Var konfirmationen en stor sak?

– Vi tyckte nog att det var en stor sak att bli konfirmerad, man blev ju stor. Konfirmationen var ganska spännande, men vi var på glatt humör. Den som var till vänster om mig i kyrkan var nervös och darrade.

Fick du presenter?

– Jag fick nog presenter, till exempel rosor, Kalevala-smycken, örhängen, en armbandsklocka i silver och pengar. Jag funderade vad jag skulle använda pengarna till. Min mamma tyckte att jag behövde en ny telefon, och olika kärl, med tanke på att jag skulle flytta hemifrån i framtiden. Pengarna använde jag – och köpte en Nokia-telefon och gröna Arabia-kärl ur serien 24 h. Jag minns bra att jag köpte just det.

Har du andra minnen?

–Efter konfirmationen träffades vi ofta, till exempel på dövas läger eller så övernattade vi hos varandra. Jag har bara fina minnen.

*Text: Hannele Rabb ställde frågorna,
Elina svarade per e-post
Foto: Ur Elinas album*

Dövprästen hälsar

Hej på er allihopa!

Brr vad kallt det var då jag gick på jobb idag. Och så mörkt! Hösten är här. Men hösten betyder inte bara regn och rusk. Hösten är också en ny start. Då höstterminen kör igång kanske vi blir motiverade att påbörja ett nytt intresse. Eller så börjar vi motionera mer igen. Ibland håller motionsintresset i sig, andra gånger inte...

Till min stora glädje kan jag presentera några nya kolleger i detta nummer av Dövas församlingsblad. På sid. 6 träffar vi Rebecka Stråhlman. Rebecka arbetar med frågor som berör unga i kyrkan. Varför nämns hon här i tidningen? Ja, för att hon kan teckenspråk! Hon vill gärna teckna med alla er hon möter! Läs gärna mer om henne!

En annan ny person är den nya biskopen i Borgå stift Bo-Göran Åstrand. Han har bland annat hjälpt mig att köra nattvardskärl till teckenspråkig gudstjänst på Hällsand då han var kyrkoherde i Jakobstad. Jag tror han kommer att vara välvilligt inställd till dövarbetet som biskop också! Du kan läsa mer om biskopsinstallationen på sid. 8-9. Förhoppningsvis kan han själv berätta mer om sig själv i ett senare nummer av Dövas församlingsblad.

Ha hand om dig och dina nära och kära! Vi ses igen!

Maria

Intervju med Rebecka Stråhlman

Du är en ny på KCSA. Vad jobbar du med?

– Jag jobbar med sådant som berör ungdomar och ungdomsarbete i kyrkan. Än så länge gör jag inte så mycket, men så småningom kommer mycket av arbetet att handla om att nätverka med olika ungdomsorganisationer och stöda församlingarnas ungdomsarbete. Det är viktigt att jag håller mig uppdaterad om vad som händer i ungdomsvärlden. En av mina viktigaste uppgifter är att ordna det årliga evenemanget Ungdomens kyrkodagar som fungerar som en ungdomsriksdag i Borgå stift.

Du har lärt dig teckna via LIVS-utbildningen. Vad har väckt ditt intresse för teckenspråket?

– Som barn sjöng jag i församlingens barnkör och en gång skulle vi teckna julsånger i julgudstjänsten. Jag tyckte det var jätteroligt och tänkte att jag skulle vilja lära mig teckenspråk på riktigt. Ända sedan det har jag varit intresserad av teckenspråk, men möjligheten att lära sig kom först nu.

Hur har det känts att gå utbildningen?

– Det har varit jätteroligt! Det är tungt och utmanande att studera vid sidan av arbetet när man dessutom har små barn hemma. Kursdagarna är också långa och intensiva och man blir mycket trött när man måste koncentrera sig hårt på att förstå ett språk man är nybörjare i, men samtidigt har det varit mycket roligt och givande. Studiekamraterna är trevliga och eftersom döva hela tiden är med måste man hela tiden använda teckenspråk på riktigt och då lär man sig också bättre.

Det bästa med utbildningen?

– De trevliga studiekamraterna och möjligheten att förverkliga en dröm.

Vilket är ditt favorittecken? Varför?

– Jag tycker tecknet för ”förlåt” är mycket vackert och estetiskt. Sedan känner jag till två olika tecken för ”sköldpadda” och båda tycker jag är roliga.

Har du någon nytta av teckenspråket i din nuvarande tjänst?

– Vi får se. Tidigare jobbade jag som präst i Borgå svenska domkyrkoförsamling och där hade jag mycket

Namn: Rebecka Susanne Stråhlman

Född i: Åbo (men sedan flyttat till Jakobstad)

Bor nu i: Borgå

Yrke: Sakkunnig för ungdomsarbete

Familj: Make Linus, barnen Aaron (snart 7), Leopold (5) och Viggo (2), hunden Apella

Fritidsintressen: Musik, dans

Käraste bibeltexten: Finns så många! Ett som betyder mycket är Rom. 8:38-39, att inget kan skilja oss från Guds kärlek.

Det bästa med hösten: Alla vackra färger och den friska luften

nytta av teckenspråket. Än så länge vet jag inte hur jag kan utnyttja teckenspråket i det nya jobbet, men säkert kommer jag att ha nytta av det på något sätt. Att jag har kunskap i teckenspråk öppnar för nya möjligheter som mina företrädare inte haft.

Din hälsning till läsarna.

– Om ni ser mig någonstans, kom modigt fram och teckna med mig så lär jag mig mer. Ljusa hälsningar i höstmörkret!

*Text: Maria Lindberg ställde frågorna,
Rebecka svarade per e-post*

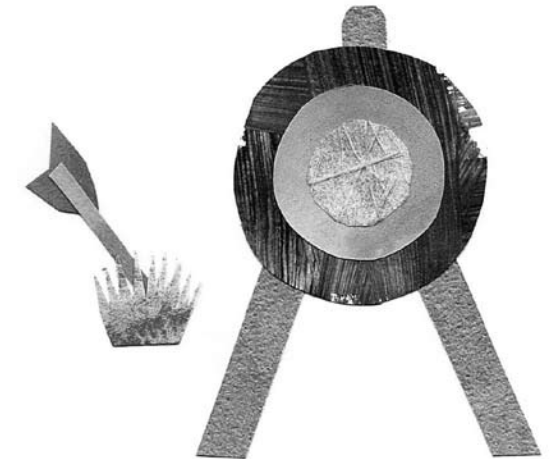
Ordförklaring: synd, nåd, försoning

*I det kyrkliga ordförrådet finns många svåra ord.
Här är några av dem förklarade.*

Synd

Att synda betyder att bryta mot Guds vilja. På grekiska betyder ordet synd bokstavligen att missa målet. Fastän det ursprungligen är en term från bågskytte så är ordet beskrivande. Då man syndar går det tokigt. Den som syndar mot Gud gör fel. Han eller hon tänker bara på sitt eget bästa.

Gud har skapat oss så att ingen människa kan leva utan att göra synd. Därför behövs nåden.

Nåd

Nåd betyder Guds förlåtelse och godhet. Gud benådar oss. Han tar bort vår skuld och förlåter oss. Guds nåd är alldeles gratis. Vi behöver inte göra något att förtjäna nåd. Vi behöver inte ge något tillbaka till Gud – förutom ett tack. Vi får varje gång ett ny möjlighet att leva mer enligt Guds vilja och så att alla människor har det bra.

Försoning

Försoning innebär Gud ger oss förlåtelse då vi medger att vi syndat. Att teckna med i syndabekännelsen i gudstjänsten är ett sätt att säga ”Förlåt mig Gud.” Vi kan också be om förlåtelse i egna böner. I avslösningen efter syndabekännelsen talar Gud genom prästen. Då prästen säger: ”Du är förlåten” är det Gud som säger det. Då är alla våra fel bortglömda. Gud minns inte längre dem.

Varför har Gud skapat oss syndiga om han inte vill att vi gör fel? Ja, för att vi människor skall inse att vi inte klarar oss utan Gud. Vi behöver Guds hjälp. Utan Guds nåd och förlåtelse kan vi inte få ett evigt liv. Men eftersom Gud älskar oss så ger han oss sin nåd och kärlek. Varje dag.

Text: Maria Lindberg

Biskopsvigning i Borgå Domkyrka

Söndag 29.9.2019 var en stor dag i Borgå stift. Då blev Bo-Göran Åstrand installerad som Borgå stifts nya biskop. Bo-Göran har tidigare varit kyrkoherde i Jakobstad.

Biskopar och barn i gudstjänsten

Ärkebiskop Tapio Luoma välsignade Bo-Göran till biskop. Alla biskopar i Finland och många biskopar från de nordiska länderna och Irland var närvarande. Men också några barn hade uppgifter i festmässan. Skolelev Aaron Stråhlman bar processionskorset och berättade dagens tema: Mikaelidagen, Barnens och änglarnas dag. I första delen av sin predikan diskuterade biskop Bo-Göran med skolelev Mahira Pauku, 10 år, om vad en vardagsängel är. Mahira berättade konkreta exempel på hur hennes kompisar hjälpt henne då hon skadat sig i skolan. Bo-Göran uppmanade också Mahira att vara en vardagsängel mot sina klasskamrater. I sin predikan lyfte biskop Bo-Göran också fram att uppgiften han stigit in i är väldigt stor. Han tröstar sig i tanken att han inte är ensam. Det är Gud som velat att Bo-Göran skall bli biskop. Gud stöder honom i sitt uppdrag.

Biskopsvigningen tolkades till teckenspråk på YLE Arenan. (skärmdump)

Teckenspråkstolkning i kyrkan

Biskopsvigningen teckenspråkstolkades både i kyrkan, uppe på vänstra läktaren och på YLE Arenan. Fem teckenspråkiga från Borgå var på plats i kyrkan. Det hade varit bra om teckenspråkstolkningen varit nere i kyrksalen men det var tyvärr inte möjligt. De som satt i kyrkan kunde ha på sändningen ljudlöst på Arenan i mobilen och följde med via den vad som hände vid altaret. Avsikten var att tolkningen skulle synas i TV, men tekniskt var det lättare att få den tydligare på nätet. Sändningen på YLE Arenan går att se fram till 27.10.2019.

Viktigt att göra dövarbetet synligt för biskopen

I en tidningsintervju för lokaltidningen Östnyland (ÖN nr 77/27.9.2019) säger Bo-Göran att han under

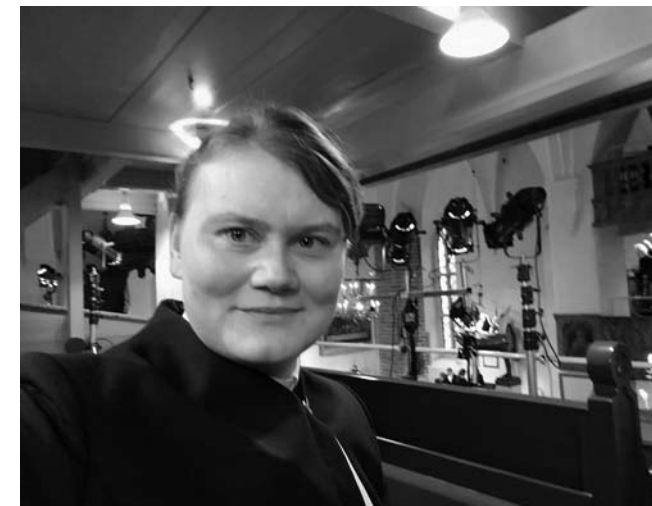
Rött, grönt, gult och blålila. Biskoparnas dräkter är riktigt färgglada. Här får vi nöja oss med att se dem i svartvitt.

sitt första år som biskop strävar efter att resa runt i alla prosterier i Finland för att träffa anställda, förtroendevalda och medlemmar. Hoppas att biskop Bo-Göran i samband med det har möjligt att bekanta sig med kyrkans teckenspråkiga verksamhet. Kanske kan han hälsa på under Dövas församlingsafton eller vid teckenspråkiga gudstjänsten. Dövpräst Maria Lindberg ska kontakta honom så snart hon har möjligt till det. Men också ni i dövföreningarna kan säkert vara i kontakt med biskopen genom hans sekreterare! Kontaktuppgifterna finns på Borgå stifts hemsida.

Text: Maria Lindberg

Foton: Maria Lindberg, Markku Pihlaja och Håkan Westerholm, samt skärmdump från YLE Arenan

Extra ljus behövs när man ska filma. Många strålkastare på plats.

Biskop Bo-Göran Åstrand med mitran på huvudet och kräklän, biskopsstaven, i handen.

Fem teckenspråkiga deltog. Längst fram Håkan Westerholm, därefter Birgitta, Sakari, Sari och Jari.

Gudstjänst i försommarskönt Ekenäs

Söndagen den 9 juni hölls teckenspråkig gudstjänst i Ekenäs kyrka. Med var både dövprästen Maria Lindberg och församlistpastor Meri Yliportimo från Ekenäsnejdens svenska församling. Deltagarna var både teckenspråkiga och hörande anhöriga. Det var en strålande vacker söndag och det hade gjort gott med en promenad till församlingshemmet där det finns gott om utrymme att sitta ner och prata tillsammans. Men den här gången var utrymmet upptaget. Det blev istället kaffe bak i kyrkan och inte så mycket möjlighet till gemensamt prat, istället var det mobilerna som ganska snart åkte fram.

Vid främre bordet fr.v. Mari, Aira-Liisa, Peter, Ulla-Maj, Anders, Eva, stående: diakonissan i Ekenäs församling Carita Englund.

Dragsvik-historia och Jorden runt

Finlandssvenska teckenspråkiga ordnade 29 juni en sommarutfärd i Västnyland med digert innehåll. Huvudmålet var Raseborgs sommarteatr och pjäsen Jorden runt på 80 dagar som tolkades till teckenspråk. Rolf Westerlund som höll i trådarna för dagens program hade önskat ett besök hos f.d. världsmästaren Marcus Grönholm på hans privata rallymuseum i Ingå. Men tyvärr sammanföll utfärden med Ingå-dagen så Marcus var upptagen med andra uppgifter i sitt köpcentrum Strand.

Istället bjöd dagen på en dos väldigt dystert historia från vårt lands inbördes-/frihetskrig i form av ett besök vid de rödas grav i Dragsvik. Där möttes gruppen av guiden Mona Blomqvist från Raseborgs guideförening. Hon kunde på ett inlevelsefullt sätt berätta om

Applåder! Jorden runt på 80 dagar tolkades till teckenspråk.

de tragiska händelser som ledde fram till fängelset i Dragsvik och om de hemska förhållanden som de som mest 8 000 fångarna levde i. Närmare 3 000 fångar från den röda sidan har fått sin sista viloplats i en massgrav här på åsen nära dagens militärkaserner i Dragsvik. På norra sidan om minnesmärket brusar idag trafiken från riksväg 25.

Guiden följde med deltagarna på en kort tur med buss genom Ekenäs och berättade under turen några centrala fakta om staden Raseborg, som sedan 1.1.2009 omfattar de tidigare självständiga städerna Ekenäs och Karis samt Pojo kommun. Tillsammans intog deltagarna sedan lunch på för året nyöppnade restaurangen Fyren som ligger i Norra hamnen. Rolf tycker namnet är lite speciellt, kan delas upp så här: FY / REN. Men byggnaden påminner till sitt utseende om en FYR, en viktig funktion för alla sjöfarare.

Besök vid de rödas grav i Dragsvik.

Besöket på Raseborg var i sig en upplevelse. Några var nu för första gången här. Teatern ligger väldigt vackert med den gamla borgen i bakgrunden. Årets pjäs, Jorden runt på 80 dagar, upplevdes trots tolkningen som lite lång och svår att ta till sig.

Utfärd i österled med "platthatt"

En uppskattad utfärd ordnade Finlandssvenska Teckenspråkiga lördagen 17.8 med både tåg och båt. Då ordnade museijärnvägsentusiaster åkturer från Helsingfors till Borgå med de gamla blå-vita lokal-tågen, populärt kallade "platt-hattar". Sammanlagt 26 medlemmar mötte upp vid spår 11 på centraljärnvägsstationen i Helsingfors på morgonen. Resan bjöd på intressanta upplevelser och vyer, i måttlig fart. I närheten av Sköldvik var lukten av rök och bränsle tydlig. Där delade sig också järnvägsspåret i ett fint modernt spår som går till Sköldvik och ett annat gammalt spår med träsyllar, som leder fram till Borgå f.d. järnvägsstation. Stationshuset är idag i privat ägo.

Borgå är välkänt som en mycket vacker, idyllisk stad med alla de gamla trähusen, de fina strandbodarna längs Borgå å och framförallt domkyrkan som höjer sig över bebyggelsen. I staden vimlade det av människor. På torget nedanför kyrkan var det fullt med försäljare, på gårdarna ordnades lopptorg och till alla restauranger och caféer var det jättelånga köer. De fyra timmarna ledig tid gick snabbt åt till köandet och till att se sig om i staden. Bl.a. upptäckte jag en lite skojig plats vid en av strandbodarnas serveringar där det stod "Runebergs toilet 1842".

Jag ville också se vad som på sistone har hänt med min gamla dövskola, så jag skyndade till skolkvarteret vid Gymnasiegatan, idag privata bostäder, och därifrån vidare ner till Ågatan där J.L. Runeberg låg och väntade på oss. Fartyget fylldes snabbt av resenärer, av vilka många hade cyklar med, vilka alla stuvades i en hög på däck. Färden genom skärgården, förbi Haiko, under Emsalö bro, förbi Sköldvik och Nordsjö hamnar bjöd på varierande skönhetsupplevelser. På kvällskvisten lade vi till vid Salutorget i Helsingfors. Vi kunde konstatera att den 107 år gamla trotjänaren J.L. Runeberg igen bjudit på en fin upplevelse. Fartyget är byggt i Helsingfors år 1912. Det är 28,8 m långt, 6,65 m brett, har ett djupgående på 2 m och kan ta max 220 passagerare. Fartyget trafikerade i början av förra seklet först på rutten Helsingfors-Porkala.

Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström

Foto: Rolf Westerlund

Fråga dövprästen

På en begravning sa prästen att nu är personen som dog hos Gud. Vad säger Bibeln om den saken? Uppståndelsen kommer väl senare?

Frågorna om döden fascinerar. Kanske för att vi egentligen inte kan veta något om döden. Vi kan bara tro på Jesu ord om att livet inte slutar med döden. Döden är en ny början, inte något slut.

Det finns inte något direkt svar på frågan. Bara Gud vet om vi direkt kommer till himmelen eller om det finns en mellanfas. Ibland liknas döden med en dröm. Den döde bäddas ner i en kista med en mjuk kudde och täcke. I bibeln finns också en berättelse som stöder detta synsätt:

"Medan han talade till dem kom en synagogföreståndare och föll ner för honom och sade: "Min dotter har just dött, men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen." /---/ När Jesus kom hem till föreståndaren /---/ sade han: "... Flickan är inte död, hon sover." (Matt. 9: 18, 23-24)

Då Jesus hade blivit korsfäst talade han med de två rövarena, som också var dödsdömda. En av dem gjorde narr av Jesus medan den andre rövaren ångrade det brott han hade gjort. Han som ångrade sade: "Jesus, tänk på mig när du kommer med ditt rike." Jesus svarade: "Sannerligen, redan i dag skall du vara med mig i paradiset." (Luk. 23: 42-43) Det betyder att rövaren kom till Gud i himmelen genast då han död.

Det viktigaste är ändå att vi vet att det finns ett liv efter döden. Så som Jesus lovat oss: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö." (Joh. 11:25-26).

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Familjenytt

Döpta

Selma Sylvia Alvinen

född 6.2.2019, döpt 6.4.2019 i Tammerfors

föräldrar: Marianne Mielityinen och Samuli Alvinen, storebror Kasper

Ester Maria Elisabeth Blundin

född 7.6.2019, döpt 24.8.2019 i Vasa

föräldrar: Elina och Andreas Blundin, storasyster Matilda

Nea Liinu Larjola

född 27.2.2019, döpt 14.4.2019 i Vanda

föräldrar: Lari-Pekka Larjola och Paula Raukkio

Avlidna

Pauli Kalervo Johansson

f. 4.4.1938, Urais

d. 10.5.2019, Urais

Lea Sinikka Pitkäkangas

f. 05.01.1942, Aura kommun

d. 27.05.2019, Åbo

Veli Armas Peura

f. 29.4.1939, Saarijärvi

d. 11.5.2019, Saarijärvi

Leo Tapio Laine

f. 11.01.1946, Joensuu

k. 10.06.19, Vanda

Alpo Matias Sipola

f. 24.2.1930, Ijo

d. 13.5.2019, Uleåborg

Ellen Kortesaari

f. 15.3.1927, Jalasjärvi

d. 27.6.2019, Uleåborg

Urpo Ilmari Parvela

f. 9.10.1945, Kangasala

d. 19.5.2019 Åvik, Hyvinge

Esa Juhani Väliaho

f. 14.5.1961, Uleåborg

d. 12.7.2019, Uleåborg

Sulo Valfrid Rannikko

f. 13.2.1928, St. Bertils

d. 19.5.2019, St. Bertils

Kyrklig information

Händelsekalender

3.11

kl 13 i Olars kyrka (Olarsbäcken 4) ESBO
Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk

1.12

kl 13 i Koskikeskus (Fernissagatan 4) VANDA
Adventsgudstjänst på finskt och finlandssvenskt teckenspråk med julmiddag

14.12

i Alskathemmet i KORSHOLM
Andakt/gudstjänst vid Vasa dövas julfest (information om tiden kommer senare)

15.12

kl 14 i Mariahemmet, JAKOBSTAD
Teckenspråkig julgudstjänst med tolkning till svenska

21.12

kl 13 i Ekenäs kyrka, EKENÄS
Teckenspråkig julgudstjänst i samarbete med Meri Yliportimo

Tidningen som textfil

Känner du någon som skulle vilja läsa Dövas församlingsblad via läsprogram för synskadade? Eller kanske du själv har behov av det? Skulle du önska att få tidningen endast elektroniskt som textfil? Kontakta då Maria Lindberg (kontaktuppgifterna finns på bakpärmen).

Resursgruppen på instagram

Nu kan du få information om vad som är på kommande också via instagram. Du hittar kontot på namnet **kyrkansdovarbete**. Följ oss gärna!

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797/8-11

(och 558/34 på finska).

Kyrkogångsdag på Rosenlunds prästgård

Rosenlunds prästgård har betydelse för teckenspråkiga i Jakobstad. Dövsolan i Jakobstad fungerade för över hundra år sedan vid prästgården. Därför känns det bra att kunna fira Dövas kyrkogångsdag i den vackra miljön.

I år hölls kyrkogångsdagen söndagen 18.8. Dagen började med en teckenspråkig nattvardsgudstjänst. Temat för gudstjänsten var Trofast skötsel av Guds gåvor. Temat handlar om att Gud har gett oss vår tro och vårt samvete. Samvetet påminner oss vad som är rätt och fel. Genom vår tro är Gud alltid nära oss. Han förlåter oss om vi gör något fel, fastän vi försöker låta bli att göra det.

Efter gudstjänsten gick deltagarna till restaurangen i nedre våningen. Där åt vi fisk, grönsaker och dessert och blev mätta. Det hördes många glada skratt och samtalen var livliga. Mia Slotte tecknade en dikt om likheter mellan döva och hörande.

Då kyrkogångsdagen var slut besökte dövpräst Maria några döva som inte hade möjlighet att vara med på Kyrkogångsdagen. Kanske någon stannade för att se på de många växterna i Aspegrens trädgård?

Text: Maria Lindberg

Foto: Greta Granbacka & Maria Lindberg

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

DHBS 40 år – firandet fortsatte på Solsand

Text & foto: Hannele Rabb

Döva och hörselskadade barns stödförening fortsatte med 40-årsjubileumsfirandet i samband med familjeträffen på Solsand i Jakobstad. Och visst ska man ha kalashatt när det är kalas!

Marie Sjöblom (till vänster) från Vörrå är DHBS:s nya ordförande. Ann-Louise Gleisner från Borgå är kassör sedan många år tillbaka.

Efter pizzalunchen hann vi leka en handtryckningslek. Se där var Ann-Louise snabbast och nappade åt sig konen!

Dagen till ära tecknade Anna-Maria Slotte en dikt som hon själv har skrivit. Den handlade om döva och hörande.

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors